

Νῆψις
 εἶναι μέθο-
 δος πνευμα-
 τική, ἀπαλατ-
 τῶσα ἔμπα-
 δῶν νοσημάτων
 κ' λόγων κ' πο-
 νηρῶν ἔρχων,
 γυνῶν ἀσφαλή
 τῷ θεῷ χαρι-
 ζεται, πάσης ἐν-
 τολῆς θεῷ ποιη-
 τική κ' παντός
 ἀγαθοῦ τῷ μέλλον-
 τος αἰῶνος παρε-
 κτική. Αὕτη κυ-
 ρίως ἐστίν, ἡ τῆς
 καρδίας καθαρότης,
 τὴν ὁποίαν δια-
 τὴν ἀρέλαιαν ἡμῶν
 βπαι ζει θήμερον
 ἐν μοναχοῖς ... ὁ
 Χριστὸς μακα-
 ρίζει: Μα-

① φωτωτικός
 και
 ἀβτραπητικός
 και
 φω-
 το-
 τό-
 λος
 και
 πυρ-
 φό-
 ρος
 η
 φυλακή
 τῷ
 νοῦ.

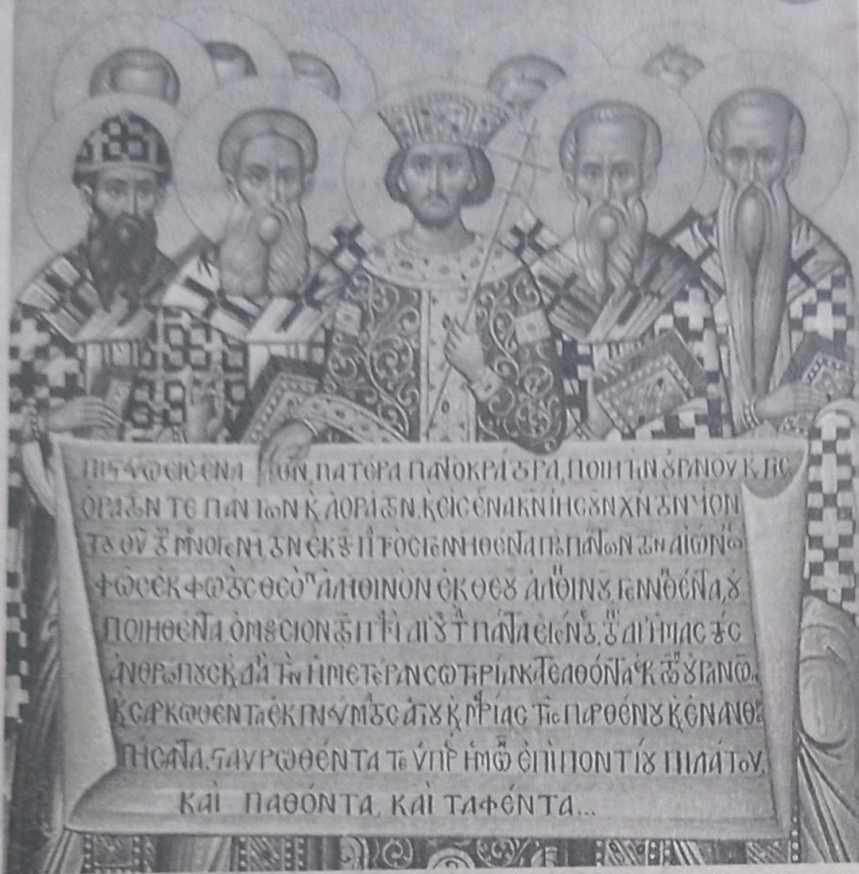
ἔχον οἱ Πα-
 τέρεις: προ-
 βολήν.
 Νῆψις ἐστίν ὁδὸς
 πάσης ἀρετῆς, λέγεται
 δὲ κ' φυλακή νοῦς κ'
 ἡβυχία. Τελειωθεῖσα ἡ
 νῆψις λέγεται κ' ἀσφάντατος
 φυλακή νοῦς. Προβοχή
 ἐστὶ, καρδιακὴ ἀδιάλειπτος
 ἡβυχία ἀπὸ παντός λογισμοῦ,
 Χριστὸν δεῖ μόνον Αὐτὸν
 ἀναπνέεσθαι κ' ἐπικαλούμενη.
 οἱ πειρασμοὶ πρὸς
 διόρθωσιν τῷ βίῳ
 ἡμῶν !! Θέλημα
 τοῦ Πατρὸς εἶναι:

«οἱ ἀγαπῶντες τὸν κύ-
 ριον μισεῖτε πονηρά».
 Λοιπὸν, εὖν τῇ εὐχῇ ἡμῶν
 Χριστῷ, μισθῶμεν κ' πονη-
 ρὸς λογισμὸς κ' ἰδὲ ἐποιήσα-
 μεν τὸ θέλημα τῷ θεῷ.
 Ἀρετῆς κ' ὑπόδειγμα ἀνδρώ-
 πων κ' ἀνάγκη τοῦ παλαιοῦ
 πτώματος ὁ γαρκωδὴς λόγος, Ἰω-
 γραφίνας τὸν ἐν γαρκί Αὐτοῦ
 παναίρετον βίον. Τρόπος νῆ-
 ψews, τὸ παρακαλεῖν τὸν Χρι-
 στὸν εἰς βοήθειαν συνεχῶς ἐν
 ταπεινώσει. ἕτερος τρόπος: ἡ
 οἰδιάλειπτος μνήμη θανάτου.
 εὐχὴν καθαρὰν λογισμῶν
 ὁ μὴ ἔχων, ἄλλο εἰς τὸν πρό-
 λεμον τοῦτον, οὐκ ἔχει. ἔρχον
 φρονήσεως εἶναι μὲ κινήσεις τῷ δι-
 μιῶ πρὸς τὴν ἐντὸς μάχην κ' αὐ-
 τοκεψίαν, ἔρχον σοφίας μὲ κί-
 νησις λογιστικῶ πρὸς νῆψιν
 κ' θεωρίαν πνευματικὴν. ἔρχον
 δικαιοσύνης νὰ ὁδηγῇ τὸ ἐπι-
 θυμητικὸν πρὸς ἀρετὴν κ'

καριοι
 οἱ καθαροὶ
 τῇ καρδίᾳ...
 κ. λ. π... !!!

Τοιαύτη ὑπάρ-
 χεσθαι ἀντὶ πο-
 λυῦ ἀγορά ζεται
 (κόπων κλη-
 δὸς αἶμα ἵνα λα-
 βῆς ἅγιον πνεῦ-
 μα). Νῆψις χρο-
 νιζῶσα γίνεται
 ὁδὸς ὁρδοῦ κ' θε-
 αρέσθαι βίῳ. ὁ Μω-
 υσῆς λέγει: Πρόβεχε
 βεσπῶ, μὴ γένηται
 ρῆμα κρυπτόν (=λο-
 γισμὸς πονηρός),
 τὸ ὁποῖον λέ-

→ τὸν θεόν. Ἔρχον ἄνδρεί-
 αις ἢ κυβέρηθις τῶν
 5 αἰθρήσεων διαί ναὶ ἡ
 μοχύνεται ἢ ψυχὴ κ' τὸ
 βῶμα. Νοῦς νοῖ' ἀο-
 ράτως πρὸς μάχην θυμ-
 πλέκεται δη. δαιμό-
 νιος υἱὸς τῷ ἡμετέρῳ
 νοῖ. Δια τῷ το παν-
 τοτινῇ ἀνάγκῃ ἢ ἐπι-
 κληθῆς τῷ θεῷ ὀνό-
 ματος. Τύπος ἡδυ-
 χίας καρδιακῆς, ὁ
 ἔχων κάτοπτρον, καὶ
 ἑσωτὸν βλέπων, ὁρᾷ τὰ
 ἐν τῇ καρδίᾳ ἐγγραφό-
 μενα πονηρὰ κ' οἰχαδὰ.

ὦ! πόθον
 ἀγαθὴ κ' τερπνὴ καὶ
 ἡδίστη, φωτεινὴ, παύ-
 καλος, οὐχ λαοφανὴς κ'
 ὡραία ἀρετὴ, νῆψις
 ὑπὸ σὲ, χριστέ ὁ θε-
 ὸς, εὐδοουμένη κ'
 ἐν ταπεινώσει
 ἀνθρωπίνῃ νο-
 ὸς δευομέ-
 νῃ. ἢ νῆψις*
 ὁμοία τῆι
 μέ τῆν κη-
 μακοὶ τῷ ἰακώβ
 ἵπου ὁ θεὸς ἀνα-
 ποῦεται κ' ἀγγε-
 λοι ἀναβαίνον. Αὐ-
 τῆ ἐκκόπτει πολυλο-
 γίαν, καταλαλίαν κ'
 πάσαν κακίαν οὐκ
 ἀνεχομένη οὐδὲ
 πρὸς ὀλίγον τὴν
 βτέρμβιν τῆς ἰδι-
 ας γλυκύτητος.

Ἐτερμθέντες τὴν δομ-
 θειαν τῷ χριστῷ διαί τῆν
 ὑπερφοανείαν μοις, οὐκ
 ἔχομεν καθαρότητα καρδίας,
 διαί τὰς ὁποίας γνωρίζεται ὁ θεός
 εἰς τῶν ἀνθρώπων. Λιγία τῷ δευτέ-
 ρῳ, τὸ πρότερον (δηλ. καθαρότης
 ψυχῆς).

**Ἐάν μὴ θέλῃς
 κακοπαθεῖν,
 μηδέ κακοποιεῖν
 θέλε.**
 Ἐκθόβως τὰ κακά
 βπειρουντες κ' ἀκθόβι-
 ως θερῖζοντες, τὴν
 δικαιοθυνην
 τῷ θεῷ
 κατα χρέος
 θωμαθόμεν.

Διαί τῶν τριῶν πλανῶν, φι-
 λαρυχίας, κενοδοξίας κ' ἡδονῆς
 τυφλοῦται ὁ υἱός.

* ἢ φωτωτοκος
 αὐτῆ τερπνὴ ἐραγία.

ἡ τῶν λόγων βυφήθεια, ὁδὸς ἔστιν ἐπὶ τὰ πράγματα. Πάβη φυλακὴ τηρητέον τῆν ψυχὴν. (Μ. Βαβίλειος).

Ὁδὸς πρὸς ἀναί-
δχυντιαν ἢ αἰδχρολογία,
τέλος αὐτῶν ἢ αἰδχροουρχία.

Ὁ ἔχων τὸν θεὸν μεθ' ἑαυτοῦ
πάντων ἔστιν ἰδχυρότερος.

Ὅπως ἡ σωματικὴ ὑγεία εἶναι
ἀγαθόν, οὕτω ἡ γυνῶσις θεοῦ
εἶναι ἀγαθόν ψυχῆς. Εὐγένεια
εἶναι ἢ τηρησις τῆς εἰκόνος
τοῦ θεοῦ κ' ἢ ἐξομοιωσις
πρὸς τὸ ἀρχέτυπον δια τῶν
ἀρετῶν τοῦ εὐαγγελιοῦ.

«Μὴ τὰ ἀλλότρια ἀμαρτῆματα
ἔξεταΐεις, πρόδεχε σεαυτῷ,
τουτέστιν τῆ ψυχῆ σε. Ταύτην κα-
τακόβμησον, ταύτης ἐπιμελοῦ ψυχῆς
πράγματος ἀθανάτῃ. Πρόδεχε ἐπιμελῶς, ὁδοιπόρος εἶ.
Πρόδεχε σεαυτῷ μὴ ἐκκλίνης δεξιᾷ ἢ ἀριστερᾷ, ὁδῷ
βασιλικῆ πορεύς. Ὅς ἀθλητῆς πρόδεχε σεαυτῷ μὴ
παραβῆς τινὰ τῶν ἀθλητικῶν νόμων. Βλέπε τὴν δοκὸν
τοῦ ὀφθαλμοῦ σε κ' ὄχι τὸ κάρφος εἰς τὸν ὀφθαλμόν
τῆ ἀδελφοῦ». (Μ. Βαβίλειος).

ἡ ἀρετὴ λόγον
ὑγείας ἔχει.

ἠδίκος δικαστῆς, μελοβ-
θρῆν βυνεΐδησις.

«Τέλος λόγῳ, τὸ
πάν ἄκουε, τὸν θεὸν
φοβοῦ κ' τὰς ἐντολὰς
τῆ φυλασσε». (Παροιμ. 30,5)

ἡ Ἀπό
τῆς πλευ-
ρᾶς αὐτῆ, ἐδη-
μιόρρηθεν ὁ
Χριστὸς, τὴν
ἐκκλησίαν,
ὅπως ἀπὸ τῆς
πλευρᾶς τῆ Ἀ-
δαμ τὴν εὐαν
ἐποίμηθεν. Ὁ Παῦλος

λέγων: «Ἐκ τῆς θαρκῆς κ'
ὀβτῆων αὐτῆ ἔβμεν», (Ἐφεσ. 5,30)
τὴν πλευρᾶν σημαίνει.

Με τὸ αἷμα κ' ὕδωρ ἐκ τῆς πλευ-
ρᾶς τῆ κ' ἀνέπλασε τὴν ἐκκλησίαν.

ἔκει ἕκστασις εἰς τὸν Ἄδαμ· ἐδῶ δαίνα τὸς τῆ.
(μετὰ τὸν δαίνατον Χριστοῦ ἔρρευθεν τὸ αἷμα κ' ὕδωρ.)

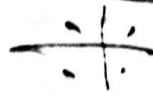
.. θεο-
πρεπῶς
ἐρμῆνευε
τὰ παρὰ τῆ
ἀληθεία
κεκρυμμένα.

ἔκ με-
λέτης πολ-
λῆς κ' ἀδκῆβε-
ως βία, ἀ-
βθενεῖ ἢ ἀχρῖό-
της τῶν παδῶν.

«Τὸ συμφερόν-
τως ἀποτῶ-
χεῖν, ἐπιτυχεῖν
ἔστι» (Χρυσόστ.)

Μέγα ὄπλον εὐχῆ, μέγας κόσμος, μέγα ἡ ἀβραήλεια (Χρυσ.)

„κύριε, διδο θυμῷ τλήμονι, πάντα
φέρειν „ (= κύριε, δός μου υπομονετική
ψυχή για να τα υποφέρω όλα).
(ἀγ. Γρηγ. Θεολόγος).

οἱ δόξῃς

καταφρονῆται, καταξιοῦνται δόξῃς.

... δαιμόνων οἰκητήριον, ἡ
ὑπερηφάνια κ' νικητήριόν
ἐστίν ἡ ταπεινοφροσύνη.

ἢ βασιλῆς τῶν ἀρετῶν
ἢ ταπεινοφροσύνη !!

ἢ δὲ ὑπερήφανος ψυχή

θρόνος παιδῶν ἀπάντων.

ἰσχὺς πάσα τῆς ψυχῆς, ἀπάθεια κ'
γνώσις. Μέγα κολόν, τό πένητας
οἰκτεῖραν, ἀλλὰ μείζον ἡ διόρθωσις
ψυχῶν δια διδακχάλιας !!

(ὁδὸς μελετῆς
Γαληθῶ-
τῶ).

... πρὸς τὴν ἐκεῖ κα-
τάπαυσι τῶν ὑπέρ-
βου κ' λόγον...

κατὰ θεόν μετὰ
θεῷ εἰς δόξαν τῆς
Τριάδος, ἐξ αἰδμητῶν
κ' νομητῶν ἐκ πάν-
των τῶν κτι-
σμάτων.

• ἐνθέων ἔργων χωρισμός, πῆστιν νεκρῶν δεικνύει.